

Dorin Isoc

Procedură de identificare și tratare a scrierilor plagiate pentru includere în Indexul Operelor Plagiate

Asociația GRAUR (Grupul pentru Reformă și
Alternativă Universitară) – Cluj-Napoca

2018

Mod de citare:

ISOC, Dorin. *Procedură de identificare și tratare a scrierilor plagate pentru includere în Indexul Operelor Plagate*. Cluj-Napoca: GRAUR. Iunie 2014. Ediția 2018. Disponibil: www.plagate.ro.

Cuprins

1. Introducere	1
2. Plagiatul faptă, fenomen, obiect de studiu	2
2.1. <i>Plagiatul și legea română.....</i>	2
2.2. <i>Plagiatul, caracteristici și identificarea acestuia .....</i>	3
2.2.1. Despre definiție	3
2.2.2. Despre componentele plagiatului	4
2.2.3. Despre relația dintre creație și autorii multipli.....	5
2.2.4. Despre plagiat și plagiatul multiplu	5
2.2.5. Despre plagiatul istoric și despre intenția de plagiat.....	5
2.2.6. Despre identificarea automată a indiciilor sau al incidentelor de plagiat	7
2.2.7. Despre autoplăgiat	8
2.2.8. Despre caracterul public al informației utilizate	8
2.3. <i>Trăsăturile generale ale plagiatului.....</i>	9
3. Principii ale identificării faptelor de plagiat.....	9
4. Baze de acțiune.....	11
5. Mod de lucru pentru indexarea unei fapte de plagiat.....	13
5.1. <i>Completarea fișei analitice a plagiatului.....</i>	13
5.2. <i>Completarea fișei sintetice a plagiatului .....</i>	14
5.3. <i>Completarea înregistrării în tabelul plagiatelor indexate .....</i>	15
5.4. <i>Informații și indicatori fără relevanță în tratarea plagiatului .....</i>	16
6. Tratarea unei contestații la indexarea unei fapte de plagiat.....	17
7. Documentele care argumentează includerea în Indexul Operelor Plagiate	18
8. Bibliografie	19
8.1. <i>Referințe bibliografice .....</i>	19
8.2. <i>Bibliografie tematică adnotată .....</i>	19
9. Anexe	23
9.1. <i>Tabelul sintezei de argumentare a calificării de plagiat.....</i>	25
9.2. <i>Decizia de admitere la Indexare .....</i>	28
9.3. <i>Fișa analitică (de suspiciune) a plagiatului.....</i>	30

1. Introducere

Acest document¹ reprezintă o procedură de lucru care se utilizează, în mod consecvent, în întreaga activitate de descurajare a plagiatului promovată de Asociația GRAUR, prin intermediul Indexului Operelor Plagiate, găzduit la pagina internet www.plagiate.ro.

Proiectul „Școală fără plagiat, viitor fără corupție, poluare și contra-facere” a fost inițiat în anul 2012. Proiectul este dezvoltat ca o intervenție civică de durată, menită să stimuleze și să materializeze o atitudine civică a societății românești raportată la abaterile de la etică în activitatea universitară și de cercetare.

Pentru a duce mesajul său, Indexul Operelor Plagiate a fost înregistrat de la bun început cu o serie de elemente de doctrină care să-l facă credibil și performant în abordarea faptei antisociale a plagiatului.

Justificarea pe deplin a necesității procedurii impune construirea unui cadru cât mai concret și cu referire la aspecte cât mai relevante în contextul specific României.

Se vor considera drept aspecte relevante ale construirii cadrului procedurii:

- i. O introducere a plagiatului.
- ii. O introducere a cadrului de tratare a plagiatului abordat prin proiectul Indexului Operelor Plagiate.
- iii. O definire a condițiilor de argumentare a calificării de plagiat.
- iv. O definire a condițiilor de contestare a acțiunilor de indexare a operelor plagiate.

Procedura este supusă perfecționării dar modificările se vor face

---

¹ Document actualizat în 2017 prin preluări din [2].

astfel încât aspectele esențiale ale tratării plagiatului să nu fie afectate.

2. Plagiatul faptă, fenomen, obiect de studiu

2.1. Plagiatul și legea română

Construirea unei poziții tehnice unitare nu poate ignora în nici un fel textele de lege. Textele de lege trebuie însă aduse la caracterul de non-conformitate pe care un tehnician, diferit de omul legii, le poate constata în limitele activității sale curente.

Când este vorba despre plagiat, este absolut necesar să se țină seama că acesta îmbracă aspectele fundamentale ale unei fapte de furt. O asemenea faptă presupune că a existat un obiect în proprietatea unei persoane, numite, de regulă, proprietar, și care, apoi, a fost însușit de o altă persoană numită, de regulă, hoț.

Când este vorba despre o scriere, obiectul faptei de furt este materializat în mod specific și este asociată cu o anumită persoană, numită autor, prin faptul că acest nume apare, în mod explicit și opozabil, pe o formă publicată și este adusă la cunoștința publicului, înainte de a se produce transferul ei prin preluare și însușire de către hoț.

Obiectul preluat și însușit, în mod fraudulos, este definit prin prevederile legii drepturilor de autor [1]. Potrivit prevederilor art.33:

“... - (1) Sunt permise, fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștință publică, ... b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului; (4) În toate cazurile ... trebuie să se menționeze sursa și numele autorului, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește a fi imposibil;...”

Este de precizat că legea drepturilor de autor nu a nominalizat și nu nominalizează niciodată în mod explicit fapta de plagiat. Plagiatul este, în esență, o abatere etică, a formă de încălcare a integrității în lumea autorilor de creații intelectuale.

Alte reglementări vin, ulterior, să facă detalieri și actualizări ale obiectului plagiatului. Legea română a bunei conduite în cercetare [6] face la art.4 precizarea cu referire la definirea plagiatului adică

“...d) plagiat - însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor sau textelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, prezentându-le drept creație personală;...”.

Este detaliat, apoi, în art.4e din [7] și autoplagiatul drept:

“... expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, expresii, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale aceluiași sau aceluiași autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale...”.

iar despre natura etică a abaterilor, legea face o detaliere prin prevederile art.2¹ în sensul că

„ ... (2) Abaterile de la normele de bună conduită prevăzute la art. 2 lit. b), în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ: a) plagiatul; b) autoplagiatul; c) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unuia sau mai multor coautori care nu au contribuit semnificativ la publicație ori excluderea unor coautori care au contribuit semnificativ la publicație; d) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;...”.

În cele ce urmează, referirile la textul de lege evită precizarea naturii scrierii. Deși se vorbește despre „scrieri” în Legea drepturilor de autor și de „abateri în activitatea de cercetare” în alte legi, plagiatul este și rămâne o faptă antisocială și nu poate fi separată în nici un fel de creația intelectuală.

2.2. Plagiatul, caracteristici și identificarea acestuia

2.2.1. Despre definiție

Dacă legea definește plagiatul prin conținutul său, este locul tehnicilor de redactare să facă precizarea că evitarea plagiatului, adică, o citare corectă a unui fragment de text, este posibilă numai dacă cel care face preluarea asigură condițiile de identificare a operei și autorului autentic. Practic, acest lucru se face prin utilizarea unei delimitări ferme și sistematice a fragmentului preluat și prin indicarea, fără echivoc, a pro-

venienței acesteia prin care să se identifice scrierea autentică adică cel puțin numele autorului², titlul scrierii și momentul publicării sale.

Când este vorba despre volumul preluării, este util să se țină seama de prevederile legii drepturilor de autor.

Dacă definiția plagiatului este îndeobște cunoscută, cercetarea cu caracter doctrinar [2] a abordat și valorificat, aspecte tehnice și operaționale rezultate din analiza multor cazuri plagiat realizate în România.

2.2.2. *Despre componentele plagiatului*

Identificarea plagiatului, ca faptă, necesită criterii stricte care să vină în întâmpinarea definiției plagiatului. În [2], Isoc precizează că elementul esențial al unei creații intelectuale este *piesa de creație intelectuală*. Face această precizare întrucât nu tot ce scrie un autor este autentic, de unde și necesitatea ca aportul autorului să fie bine delimitat. Aspectul vine să răspundă operațional cerinței legii privind preluarea limitată sub condiția citării. Prin definiția sa:

“...piesa de creație intelectuală se poate materializa într-un fragment de text mai mult sau mai puțin extins, ...o figură desenată sau o fotografie, ...o reprezentare grafică, ...un tabel care pot fi asociate în mod separat sau în diferite alcătuirii tratării deslușite și prin prisma unei organizări personalizate, specifice unei persoane, a unei idei, a unui concept sau a unei imagini care corespunde unei realități sau ficțiuni...”.

Practic rezultă două aspecte imediat utilizabile: a) plagiatul vizează numai piese de creație care se regăsesc în scrierea plagiată; b) plagiatul preia din scrierea autentică numai piese de creație pe care el nu le poate produce sau care sunt valoroase pentru scrierea sa.

Ca o completare necesară: piesa de creație este, în acest fel, delimitată, poate fi analizată și criticată de orice altă persoană și ea nu poate exista și nu poate fi pusă la dispoziție ca atare decât de autorul scrierii

---

² Dacă nu se impune, pentru simplitatea redactării, se va folosi sintagma “autor” în mod generic, inclusiv pentru cazul în care se discută despre un grup de autori.

autentice. Piesa de creație este rodul activității individuale de creație și ea are întotdeauna un proprietar de drept. Orice altă persoană care face apel la piesa de creație trebuie să indice proveniența acesteia.

2.2.3. Despre relația dintre creație și autorii multipli

Pentru creațiile scrise cu autori multipli, plagiatul este identificabil în mod specific, în toate cazurile în care nu există un document sau o declarație publică, la momentul publicării, prin care să se recunoască o relație certă între fiecare autor în parte și contribuția sa în realizarea scrierii.

Dacă o astfel de relație nu poate fi stabilită, atunci se consideră că orice referire la scriere și la autorii săi se face fără a detalia eventuala relație dintre fiecare autor, o scriere autentică și o scriere plagiată, unde unul sau mai mulți autori se regăsesc.

2.2.4. Despre plagiat și plagiatul multiplu

Dacă definiția plagiatului există și modul de identificare al plagiatului este precizat, sursa plagiatului nu este cu necesitate unică. Pentru a realiza scrierea sa, plagiatorul preia, selectiv, din una sau mai multe scrieri anterioare. Numărul de surse de plagiat nu amplifică gravitatea faptei ci se ia în considerare pentru o caracterizare mai bună a faptei care determină abaterea.

2.2.5. Despre plagiatul istoric și despre intenția de plagiat

Un plagiat se zice istoric dacă este identificat ulterior publicării scrierii, când scrierea a intrat de facto în patrimoniul cultural identificabil. Intenția de plagiat poate fi identificată înaintea publicării, într-o etapă oarecare a pregătirii scrierii și aducerii ei la cunoștința publicului.

Plagiatul istoric se poate identifica prin utilizarea unui produs pro-

gram specializat în găsirea de secvențe de cuvinte în scrieri (incidențe) care sunt disponibile în format electronic sau poate fi identificat de orice cititor avizat în domeniu care găsește piese de creație identice sau similare în scrieri diferite, cu autori diferiți sau ale aceluiași autor. Calea de identificare depinde de gradul de digitizare a scrierilor accesibile.

Intenția de plagiat, la rândul său poate fi identificată în mod automat sau în mod asistat.

Mai grav, deși mult mai des întâlnit în realitate, subiectul plagiatului istoric este mult mai rar tratat în literatură și prezintă, în climatul social actual din România, un impact cu implicații multiple.

Problema identificării plagiatelor istorice este determinantă pentru orice strategie de tratare a faptei sociale studiate.

Dacă plagiatul ar fi privit prin canoanele dreptului penal, atunci ar fi firesc să existe o sesizare, o anchetă, o decizie de condamnare, o pedeapsă, urmată, eventual, de o reabilitate.

Prin această succesiune, societatea sancționează, apoi se reconciliază cu făptuitorul și îi dă acestuia o șansă de a se bucura de o parte din drepturile anterioare făptuirii. Cu toate acestea, fapta nu dispare iar efectele acesteia sunt, de asemenea, conservate.

Cum însă plagiatul este o încălcare a principiilor eticii, orice tentativă de tratare a acesteia ca o faptă penală este neavenită.

Ca o primă consecință, plagiatul ar avea termen de prescripție.

Prin prisma impactului plagiatului cu patrimoniul cultural, se constată că:

- i. Efectul plagiatului asupra patrimoniului cultural este permanent, indiferent dacă plagiatul este sau nu este descoperit.
- ii. Un plagiat poate rămâne nedescoperit la nesfârșit.

- iii. Un plagiat istoric este o potențială sursă de noi plagiate, prin poluare, dintr-o operă pseudo-autentică.
- iv. O faptă de plagiat determină o reacție de stimulare a unor alte fapte antisociale, prin care potențialul poluării intelectuale este amplificat, cum ar fi corupția.

2.2.6. *Despre identificarea automată a indiciilor sau al incidențelor de plagiat*

În ultima vreme, pe piață a proliferat dezvoltarea de produse-program destinate activităților antiplagiat.

Este de precizat că existența unor astfel de produse-program nu este infailibilă și este cu totul limitată întrucât:

- i. Utilizarea produselor-program depinde de decizii ale unor organe administrative sau cu abilități administrative și de credibilitatea acordată lor.
- ii. Utilizarea produselor-program nu elimină referirile la textele de lege și aspectele deja discutate.
- iii. Utilizarea produselor-program nu este de natură să modifice definiția plagiatului sau să introducă noi criterii artificiale, cum ar fi tot felul de coeficienți de similaritate și proporții de preluare admisibile.
- iv. Nu toate scrierile autentice publicate sunt accesibile mediilor electronice.
- v. Nu toate detaliile semnificative ale scrierilor publicate sunt accesibile mijloacelor de analiză ale produselor-program, cum ar fi pozele, desenele, reprezentările grafice.
- vi. Aplicațiile informatice destinate identificării de indicii de plagiat nu sunt specializate să realizeze traduceri conforme.

vii. Formele de procesare a textului autentic prin rezumare sau parafrază pot fi identificate cel mult ca indicii.

În rezumat, identificarea indicilor de plagiat, obținute pe cale automată, impune fie o justificare, fie o interpretare realizată de un factor uman.

2.2.7. Despre autoplăgiat

Autoplăgiatul reprezintă o încălcare a eticii prin faptul că se creează impresia unei prolificități intelectuale superioare celei reale pentru un autor care publică scrieri cu titluri diferite la momente diferite sau cu titluri identice în locuri diferite fără a indica existența scrierii anterioare.

Autoplăgiatul prezintă aceleași caracteristici și forme de propagare ca și plagiatul, motiv pentru care este tratat în mod identic.

Pentru evitarea autoplăgiatului există tehnici recunoscute: a) reeditarea unei scrieri; b) citarea scrierii anterioare a autorului, alături de orice altă scriere; c) utilizarea de mențiuni cu privire la faptul că scrierea curentă reprezintă completarea sau modificarea unei scrieri anterioare.

2.2.8. Despre caracterul public al informației utilizate

Orice lucrare științifică având ca subiect plagiatul, are de-a face cu opere publicate. O operă publicată este caracterizată întotdeauna, bibliografic, de numele unui autor sau de un grup de nume de autori, urmate îndeaproape de titlul operei și alte informații specifice [1].

Trebuie remarcat că toate aceste informații nu sunt informații cu caracter privat.

Orice tratare a unei perechi de opere publicate ca plagiat sau ca faptă de plagiat are la bază o fișă de argumentare și niște trăsături care nu sunt personale ci au un caracter general.

Autorul acestui document este conștient că poate fi în orice moment victima unor acuzații care să privească afectarea imaginii sau a unor drepturi private.

Acesta este motivul pentru care se face precizarea că în numele adevărului științific și al obiectivului presupus de descurajare a plagiatului, lucrătorii Indexului își asumă responsabilitatea individuală pe care o presupune cercetarea și atitudinea civică activă.

2.3. Trăsăturile generale ale plagiatului

Abordarea plagiatului de reprezentanții instituțiilor și de reprezentanții societății civile impune identificarea unor trăsături care peste orice tehnici și conjuncturi să se dovedească stabile și dificil de ignorat.

Un demers în alcătuirea unui set de trăsături este cel prezentat, în premieră, de Isoc în [4].

„...Plagiatul, ca faptă, nu se poate prescrie...
...Plagiatul, ca faptă, nu se perimă...
...Plagiatul, ca faptă, nu dispare...
...Plagiatul, ca faptă, nu admite grade de gravitate...
...Efectul plagiatului se manifestă întotdeauna ca un viciu ascuns al operei scrise și acest viciu poate fi identificat oricând, într-un moment ulterior...”

Ca o consecință logică a setul de trăsături rezultă și filozofia care stă la baza oricărei inițiative de descurajare a plagiatului: plagiatul nu poate fi analizat cu o limitare la o anumită perioadă, adică nu poate exista un moment zero care să înlăture fapte anterioare și să privească numai pentru fapte prezente și viitoare.

De aici mai rezultă că faptele trecutului pot fi utilizate oricând ca lecții pentru momentul actual și cel viitor.

3. Principii ale identificării faptelor de plagiat

Principiile esențiale ale identificării faptelor de plagiat sunt implementate în modul de funcționare a Indexului Operelor Plagiate:

- i. Indexul Operelor Plagiate se referă întotdeauna la plagiate istorice adică se referă la lucrări care au suferit un proces de publicare, recunoscut ca atare. Este bine să se sublinieze că sunt considerate publicații și susținerile tezelor de doctorat și ale lucrărilor de finalizare a studiilor (licență, disertație).
- ii. Un plagiat poate fi identificat de orice persoană calificată care este în stare să ofere informații concrete asupra operei autentice și operei plagiatare, cu relațiile dintre acestea.
- iii. O sursă privind plagiatele, chiar necalificată, este presa, prin articolele publicate pe această temă. Este evident că materialele presei au întotdeauna, în spate, surse calificate.
- iv. În ceea ce privește suspiciunea de plagiat raportată, rolul Echipei Indexului Operelor Plagiate este să verifice veritatea surselor și apoi, în urma analizei, să confirme plagiatul.
- v. Mai departe, Echipa Indexului culege informația conjuncturală a plagiatului și face conexiunile astfel încât întregul context social și lipsa de acțiune a celor implicați să fie puse în evidență.
- vi. Indexul reprezintă funcția de informare specializată pe tema plagiatului.
- vii. Nucleul esențial de informare este fapta de plagiat.
- viii. Descrierea faptei de plagiat cuprinde descrierea bibliografică, un număr de pagini cu detalii de probă dar și conexiunile faptei cu mediul în care aceasta a apărut și există.
- ix. Nicio reglementare nu face nici măcar mențiune că subiectul sau destinația scrierii pe care se așează, explicit, numele unei persoane care-și arogă calitatea de autor, ar putea fi argumente care să

susțină sau dimpotrivă să îndepărteze fapta de caracterul său ilicit.

ix. Caracterizarea de plagiat face, în mod implicit, apel la modul de definire a întinderii fragmentului preluat cu recunoașterea obligatorie a provenienței sale. Orice altă modalitate de preluare are caracter de neconformitate și se încadrează în ceea ce etică este numit plagiat.

Din punct de vedere principial, pe baza proprietăților plagiatului, o dată ce un plagiat a fost introdus în Index, nu există nici o rațiune ca acesta să mai fie retras vreodată.

În mod operativ, Isoc [3] dă condițiile de identificare a unei scrieri plagiante:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) În opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

4. Baze de acțiune

Societatea civilă reprezintă suma tuturor entităților neagajate politic și independentă de organizarea statală. În contextul dat, se dovedește că rolul său poate fi esențial pentru a readuce raportul între etică și manifestările din societate la un punct de echilibru.

Reprezentantul societății civile este o organizație non-guvernamentală

tală GRAUR³ cu legături semnificative în mediul academic.

Scopul declarat al activității este descurajarea plagiatului prin acțiune concertată asupra tuturor factorilor care-l determină sau îl susțin.

În atingerea scopului propus, organizația a ales să acționeze folosind cele mai noi mijloace tehnice și soluții inovative de comunicare.

Principalul mijloc al activității de descurajare este reprezentat de pagina de internet cu adresa www.plagiate.ro. Această pagină, cu totul originală pe plan internațional în contextul inițiativelor care vizează plagiatul, este construită în condițiile specifice României. Este util să se detalieze aceste condiții întrucât ele determină specificația de realizare și funcționare a Indexului.

Procedura 1. Pașii de lucru ai procedurii de indexare a unei scrieri cu suspiciune de plagiat.

Pasul 1

Primește semnalarea suspiciunii de plagiat.

Pasul 2

Verifică existența scrierii autentice și a scrierii suspicionate în cataloagele bibliotecilor publice sau în alte biblioteci accesibile. Adu scrierile la Biblioteca Universitară din Cluj-Napoca.

Pasul 3

Identifică piesele de creație identice sau similare în cele două scrieri.

Pasul 4

Intocmește fișa sintezei de argumentare a calificării de plagiat.

Pasul 5

Colectează toată informația disponibilă cu privire la poziția publică a autorilor scrierii plagiata la momentul semnalării și confirmării plagiatului.

Pasul 6

Completează fișa analitică a plagiatului.

Pasul 7

Completează fișa sintetică de argumentare a plagiatului.

Pasul 8

Intocmește înregistrarea pentru indexarea faptei de plagiat.

Pasul 9

Publică înregistrarea faptei de plagiat.

Sfârșit pentru Procedura 1

---

³ GRAUR – Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară, Cluj-Napoca. Asociația a luat ființă în 2004 la Cluj-Napoca și abordează încă din 2006 plagiatul de pe pozițiile civice cu o permanentă raportare la realitățile din lumea

5. Mod de lucru pentru indexarea unei fapte de plagiat

Prin indexarea unei scrieri se înțelege realizarea unui număr de acțiuni, sub forma unor pași, prin care se poate concluziona asupra argumentării unei fapte de plagiat. Pentru indexarea unei scrieri sunt urmați de fiecare dată, pentru fiecare suspiciune în parte, pașii cuprinși în **Procedura 1**.

5.1. Completarea fișei analitice a plagiatului

Fișa analitică sau de suspiciune a plagiatului, ca în **Figura 4**, se construiește pe baza probelor primare oferite de cel care semnalează plagiatul și certificate de cercetarea bibliografică de veritate a surselor.

Completarea fișei se face cu respectarea următoarelor reguli cu referire la câmpurile definite:

- (a) Numărul de indexare se atribuie ulterior apariției deciziei de includere a faptei în Index.
- (b) Descrierea scrierii (operei) plagiata potrivit cerințelor standardelor internaționale [1].
- (c) Descrierea scrierii (operei) autentice potrivit cerințelor standardelor internaționale [1]. Prin scriere autentică se înțelege o scriere anterioară scrierii plagiata, și publicată în așa fel încât să fi ajuns la cunoștința cititorilor.
- (d) Descrierea unei piese de creație din scrierea plagiată ca un fragment de text. Prin p.12:03 – p.18:05 se înțelege un fragment contiguu dispus între rândul 3 al paginii 12 și rândul 5 al paginii 18 al scrierii.

(e) Descrierea unei piese de creație din scrierea autentică ca un fragment de text preluat integral în scrierea plagiată.

Descrierea fragmentelor se va face în așa fel încât să fie respectată contiguitatea, adică așezarea alăturată, succesivă a unor subfragmente pentru scrierea plagiată. Mulțimea de subfragmente se va descrie prin înlănțuire adică pentru un fragment contiguu din scrierea plagiată p.12:03 – p.18:10 este posibilă descrierea înlănțuită p.23:01 – p.23:12; p.24:01 – p.28:03.

(f), (g) Descrierea unor piese de creație de tip figură din scrierea plagiată, respectiv din scrierea autentică.

(h), (i) Descrierea unor piese de creație de tip tabel din scrierea plagiată, respectiv din scrierea autentică.

Completarea fișei analitice a scrierii plagiare respectă principiul potrivit căruia plagiatul nu depinde de întinderea sa și probarea plagiatului nu se impune prin analiza întregii scrieri analizate.

Fișa analitică se completează pentru fiecare incidență în parte, adică pentru fiecare pereche scriere plagiată – scriere autentică între care se sunt semnalate sau se pot identifica preluări neconforme.

5.2. Completarea fișei sintetice a plagiatului

Fișa sintetică a plagiatului ca în **Tabelul 1** se completează în urma analizei faptei de plagiat.

Câteva aspecte sunt de relevat:

- i. Situațiile de plagiat sunt detaliate în așa fel încât ele să fie regăsite prin descrierea realizată.
- ii. O faptă de plagiat poate avea mai multe aspecte necontradictorii care să-i confere acest caracter.

iii. Fișa sintetică însoțește decizia de includere în Index și în volumul tipărit al Indexului.

5.3. Completarea înregistrării în tabelul plagiatelor indexate

În **Figura 1** este dată explicativa care descrie înregistrarea asociată unui plagiat în Indexul Operelor Plagiate.

Se regăsesc astfel câmpurile:

- 1 – câmpul care descrie numărul de indexare și clasa zecimală căreia, în mod informativ, îi aparține scrierea;
- 2 – descrierea scrierii plagiate cu respectarea normelor cuprinse în [1];
- 3 – lista instituțiilor prejudiciate moral sau material prin apariția scrierii plagiate. Prejudicierea se consideră la momentul identificării plagiatului dar și la momente care sunt în relație cu existența acestuia.
- 4 – starea scrierii plagiate. Scrierea plagiată se află în responsabilitatea mai multor actori: autori, instituție angajatoare a autorului, editură. Fiecare dintre aceste entități au obligația de a se dezice de plagiat, dacă acestea este identificat și publicat.
- 5 – poziția profesională, politică, publică pe care autorul plagiator o posedă la momentul identificării plagiatului sau la cel mai favorabil moment al evoluției profesionale și sociale autorului, după momentul publicării scrierii plagiate.
- 6 - descrierea scrierii autentice cu respectarea normelor internaționale cuprinse în [1].
- 7 – data publicării plagiatului. Acest moment este asociat oficial și momentului identificării plagiatului.

Nr/CZU No/UDC	Opera neautentică / NON-authentic work	Opera autentică /Authentic work	Index
00084/03.	<p>COMAN², Daniela și PONTA, Victor. Răspunderea în dreptul internațional umanitar. București: Editura Universul Juridic. 2010.</p> <p>Instituții prejudiciate / Prejudiced institutions: Universitatea București; Universitatea Spiru Haret, București; Guvernul României;</p> <p>Stare/State: Lucrare NERTRACTATĂ/ NOT-RETRACTED work.</p> <p>Poziții: ¹Conf.univ; ²Prim-Ministru.</p>	<p>PONTA, V. Curtea Penală Internațională. Teză de doctorat, Universitatea București. 2003.</p>	06.04.2014

Figura 1. Modul de completare a tabelului lucrărilor indexate.

5.4. Informații și indicatori fără relevanță în tratarea plagiatului

Plagiatul apare, din punct de vedere tehnic, ca o neconformitate în redactarea unei scrieri, prin preluarea unei piese de creație fără menționarea explicită, în mod specific modului de citare folosit, a sursei, adică a unei scrieri autentice anterioare.

În aceste condiții, nu au nicio relevanță:

- i. Gradul de originalitate total sau parțial al conținutului scrierii plagiate. Este cu totul irelevantă opinia oricărui grup profesional asupra calității de orice natură a unei scrieri care conține preluări neconforme care constituie fapte de plagiat.
- ii. Destinația scrierii plagiate câtă vreme ea poartă în mod cert numele unui autor asumat. Este cu totul irelevant dacă scrierea plagiată este o teză de doctorat, un suport de curs pentru studenți, sau un material publicitar.
- iii. Este irelevantă lungimea fragmentelor sau numărul altor piese de creație preluate, atâta vreme cât preluările nu sunt conforme.
- iv. Este cu totul irelevantă natura informației a) după criteriul părții din

scriere, introducere sau cuprins, b) după criteriul naturii cunoștințelor raportate la pregătirea cititorului în cunoștințe noi și cunoștințe de rutină câtă vreme se regăsește o scriere publicată anterioară care conține același fragment și care a fost preluat în mod neconform.

- iv. Dacă o scriere prezintă preluări neconforme din mai multe scrieri anterioare, calificarea de plagiat nu se decide ci se constată în raport de fiecare scriere anterioară în parte care se consideră autentică.
- v. Este cu totul irelevant orice indicator sintetic numeric care poate fi definit în raport de întinderea preluării neconforme indiferent de modul de exprimare al acesteia, în caractere, rânduri, pagini, cu referire la întreaga scriere plagiată sau cu referire la subunități ale acesteia, capitole, paragrafe, volume etc.

6. Tratarea unei contestații la indexarea unei fapte de plagiat

Echipa Indexului Operelor Plagate este oricând disponibilă pentru primirea unei contestații cu privire la indexarea unei fapte de plagiat.

Primirea contestației este valabilă prin utilizarea oricărei din adresele poștale sau electronice al Asociației GRAUR.

Orice corespondență care reușește, în mod inteligibil, să facă referire la o scriere indexată este tratată ca o contestație. Echipa Indexului Operelor Plagate se obligă prin modul de gestiune al Indexului să contacteze persoana care face contestație pe aceeași cale cu scopul de clarifica întrutotul demersul solicitat.

În urma contestației depuse în formă scrisă oricare ar fi soluția scrierea este păstrată în stare de indexare dar alături, pe aceeași poziție, este publicată contestația formulată și soluția oferită.

Această manieră de soluționare a contestațiilor are la bază principiul după care sesizarea unei fapte de plagiat este posibilă oricând și de

oricâte ori după publicarea scrierii.

Prin păstrarea scrierii inițial suspicionate în stare indexată împreună cu textul contestației și soluția oferită, favorabilă sau nu, se vor elimina și justifica alte semnalări similare.

Ca principiu, orice contestație la o calificare de plagiat va trebui să îndepărteze probele pe care procedura de includere în Index le prezintă sau să dovedească faptul că aceste probe se bazează pe fapte sau informații lipsite de veridicitate.

7. Documentele care argumentează includerea în Indexul Operelor Plagate

Documentele care argumentează includerea în Indexul Operelor Plagate sunt publice și ele se găsesc pe site-ul www.plagate.ro.

Aceste documente sunt:

- i. Decizia de includere în Indexul Operelor Plagate.
- ii. Textul procedurii de identificare și tratare a scrierilor plagate pentru includere în Indexul Operelor Plagate⁴.

La cerere, aceste documente pot fi oferite și pe hârtie cu plata contravalorii operației de tipărire.

---

⁴ Isoc, Dorin. *Procedură de identificare și tratare a scrierilor plagate pentru includere în Indexul Operelor Plagate*. Cluj-Napoca: GRAUR. Iunie 2014. Ediția 2018. Disponibil: www.plagate.ro.

8. Bibliografie

8.1. Referințe bibliografice

- [1] ISO 2010 (2010). Information and documentation – Guidelines for bibliographic references and citations to information resources. ISO 690:2010. Ediția a treia.
- [2] ISOC, D. (2017) Indexul Operelor Plagiate – intervenție civică de descurajare a plagiatului. *Curierul Judiciar*. 9/2017. București: C.H. Beck. pp.511-521. ISSN: 1582-7526. Central and East European Online Library: www.cceol.com.
- [3] ISOC, D. (2014) *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou transilvan. ISBN 978-973-8099-74-6.
- [4] ISOC, D. (2012). *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: buna-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan. ISBN 978-606-843840-5.
- [5] Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.
- [6] Legea nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare. Publicată în Mon.Oficial nr.628/2 septembrie 2011.
- [7] Ordonanța de Guvern nr. 28/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare. Publicată în: Monitorul Oficial nr. 628 din 2 septembrie 2011.

8.2. Bibliografie tematică adnotată

- [1] BAUMGARTEN, A. (2017). Oare istoria ideilor poate spune ceva despre doctorat și plagiat?. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 01:19-25.
Adnotare: Lucrarea este un subtil eseu în care tradițiile calității de doctor sunt puse în cea mai dură contradicție cu fapta plagiatului în interiorul tezei.
- [2] BURKE JA, POLIMENI RS, SLAVIN NS (2007). Academic dishonesty: A crisis on campus. *The CPA Journal*. **77**(5):58.
- [3] CNECSDTI (2012c). Raport final nr.878 din 18.07.2012 privind sesizărilor înregistrate la Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI) sub nr.811/21.06.2016 și nr.838/02.07.2012. Disponibil la: A⁵.
- [4] CNATDCU (2016). Raport comun asupra tezei de doctorat „Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal” susținută în anul 2011 de dna. Laura Codruța Kővesi. Comisia de lucru a Comisiei Științe juridice din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU). Disponibil: A⁶. Ultima accesare: 14 august 2017.

Adnotare: În raport se vorbește, într-un mod inedit, despre „împrumut neautorizat” în loc de „preluare” fără nici un fel de calificare. Apoi se concluzionează că „...proporția cifrată și natura împrumutului neautorizat (care) sunt importante, căci permit a decide asupra oportunității și, eventual, a măsurii sancțiunii adoptate. Pe de o parte, se constată că proporția (n.a. 20 de pagini preluate din 444 pagini ale lucrării) afectează o mică parte a tezei, dar această constatare cantitativă nu este determinantă. ... Pe de altă parte, natura împrumuturilor neautorizate permite de a se constata că este

---

⁵ cne.ancs.ro/wp-content/uploads/2012/03/Hotarearea-878-Raport-final-879.pdf.

⁶ <http://www.cnatdcu.ro/wp-content/uploads/2016/04/Raport-comun-nesemnnt-LCK.pdf>.

vorba de fraze care nu conțin idei originale sau particulare (fraze făcute din generalități sau prezentări destinate vulgarizării ideilor juridice, fără aport conceptual specific)...”.

- [5] CNECSDTI (2012b). Raport final nr.940 din data de 05.09.2012 privind soluționarea sesizării înregistrată la CNCSDTI cu nr.606 din data de 25.05.2012. Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI). Disponibil la: A⁷. Ultima accesare: 14 august 2017.

Adnotare: Raportul elaborat de consiliu constată „...respectarea tuturor normelor de bună conduită în activitate de cercetare științifică. Drept urmare, apreciază ca fiind neîntemeiată calificarea drept plagiat a paragrafelor din cadrul tezei de doctorat „Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal”, susținută de către doamna Laura Codruța Kővesi, în decembrie 2011, indicate în sesizare...”.

- [6] DĂNILĂ, A. (2015). Câteva reflecții privind plagiatul. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intellectuale*. 1:39-45.
- [7] DĂNILĂ, M. (2015). Considerații privind plagiatul din perspectiva originalității operei și dreptului de citare. Autoplgiatul și protecția ideilor, pledoariilor și a predicilor. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intellectuale*. 3:55-75.

Adnotare: Lucrarea se raportează la operă de creație intelectuală prin prisma drepturilor dobândite prin lege și omite faptul că aceasta este o realitate în momentul în care a fost realizată cu eforturile minții și are o anumită formă. Se remarcă însă în mod corect faptul că plagiatul în sine nu este definit de lege. Este pertinent punctul de vedere cu privire la necesitatea eliminării unor ambiguități când se vorbește despre plagiarea ideilor.

- [8] Decizia nr.38126/07.07.2016 a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU). Disponibilă la: A⁸. Ultima accesare: 18 august 2017.
- [9] ERRAMI, M., SUN, Z., LONG, T. C., GEORGE, A. C., & GARNER, H. R. (2008). Deja vu: a database of highly similar citations in the scientific literature. *Nucleic acids research*, 37(suppl_1), D921-D924.
- [10] FISHMAN, T. (2009). “We know it when we see it” is not good enough: toward a standard definition of plagiarism that transcends theft, fraud, and copyright. *4th Asia Pacific Conference on Educational Integrity (4APCEI) 28–30 September 2009 University of Wollongong NSW Australia*. 1-5.

Adnotare: Lucrarea introduce o definiție situată într-un cadru juridic prin care precizează că: „...Plagiatul apare atunci când cineva: 1) Folosește cuvinte, idei sau produse de lucru 2) care pot fi atribuite unei alte persoane sau surse identificabile. 3) se face fără atribuirea lucrării sursei din care a fost obținute. 4) în condițiile în care există o așteptare legitimă a paternității originale a textului, 5) cu scopul de a obține un beneficiu, un credit sau un câștig care nu trebuie să fie în mod necesar pecuniar...”. Prin această definiție se face o asimilare completă cu fapta penală prin faptul că primele trei aspecte identifică acțiunea ilicită (actus reus) iar ultimul aspect poate fi asimilat voinței ilicite (mens rea). Autorul aduce prin cel de-al patrulea aspect un element specific relației dintre beneficiarul operei de creație și autorul autentic al acesteia. Concluzia autorului este că pericolozitatea faptei constă mai ales în primirea de beneficii care nu au fost niciodată câștigate. Acest aspect reduce judecata faptei întrucât în discuție nu rămân decât plagiatorul și opera plagiată fără a mai fi necesară existența celei de-a treia părți.

- [11] FLOREA, B. (2017). Reflecții privind plagiatul (I). *Revista Română de Dreptul Proprietății Intellectuale*. 01:34-45.

Adnotare: Lucrarea evită, de fapt, esența plagiatului printr-o incursiune istorică contemplativă și printr-o perspectivă ușor romantică asupra actului de creație științifică redus la cercetarea juridică.

⁷ <http://cne.ancs.ro/wp-content/uploads/2012/10/Raportul-final-nr.-940.pdf>.

⁸ www.cnatdca.ro/wp-content/uploads/2016/04/Decizia-CNATDCU-privind-soluționarea-sesizării-privind-teza-domnului-Victor-Viorel-Ponta-30-06-2016.pdf.

Argumentele sunt reduse la critica literară a operelor iar fapta în sine este lăsată la aprecierea autorilor. Peste toate apare evidentă o contrapunere periculoasă a plagiatului cu originalitatea operei. Prin această asociere discuția aspectelor juridice alunecă ușor și inexplicabil în zona judecăților de valoare.

- [12] FLOREA, S. (2016). Plagiatul și încălcarea drepturilor de autor. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 4:109-134.

Adnotare: Lucrarea adoptă soluția utilizării unor definiții ale plagiatului preluate din textul de lege care nu au însă caracter operațional. Se constată că este o deosebire esențială între Legea dreptului de autor și Legea conduitei în cercetare, prin faptul că una conferă un drept iar cealaltă definește într-un anumit fel plagiatul pe care îl condamnă. Autoarea remarcă faptul că legea nu solicită condiții deosebite asupra operei din care se face preluarea, cum ar fi originalitatea. Prin interpretarea strictă a legii, se deduce că plagiatul nu ar exista decât în cadrul activității de cercetare. Ar rezulta de aici că plagiarea lucrării de licență, diplomă sau disertație nu există. Autoarea face referiri pertinente la ceea ce se numește „originalitate” a unei opere de creație și o reduce la regăsirea paternității autorului care o declară.

- [13] GREEN P.S. Plagiarism, Norms, and the Limits of Theft Law: Some Observations on the Use of Criminal Sanctions in Enforcing Intellectual Property Rights. *Hastings LJ*, 54. 167-242.

- [14] Hotărâre CEDO din 15 februarie 2007 în Cauza Boldea împotriva României, Publicat în: Monitorul Oficial nr. 615 din 21 august 2008.

- [15] ISOC, D. (2017) Plagiarism deterring by using a sociocybernetic system. ICL2017 - 20th International Conference on Interactive Collaborative Learning / 46th IGIP International Conference on Engineering Pedagogy, Budapest, Hungary, 27-29 September 2017. (In: Auer, M.E., Guralnik, D. and Simonics, I. Teaching and Learning in a Digital Era – Advances in Intelligent Systems and Computing. 715: Proceeding Springer International Publishing. Vol.1. pp.239-252. DOI: 10.1007/978-3-319-73210-7_29) pp.866-877.

- [16] ISOC, D. (2014). Preventing Plagiarism in Engineering Education and Research. In: Fundamentals of Electrical Engineering (ISFEE), 2014 International Symposium on. University Politehnica of Bucharest, Romania. 28-29 Nov. 2014. p.1-7. DOI: 10.1109 / ISFEE.2014.7050618. Publisher: IEEE.

- [17] ISOC, D. și ISOC, T. (2014) *Indexul Operelor Plagiate în România*. Vol.1. Cluj-Napoca: Ecu transilvan. ISBN: 978-973-8099-72-2.

- [18] LIVĂDARIU, A. (2015). Plagiatul – scurte considerații din perspectivă juridică. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 1:23-38.

Adnotare: Autoarea insistă asupra relativității unor noțiuni la care legea face apel, cum ar fi cea de originalitate, de intenție, de reguli de citare licită. În același timp se omite că orice operă de creație intelectuală poate dovedi originalitate numai prin raportarea ei deplină la orice alte opere de creație sau documente publicate. Concluzia că fără drept de autor nu poate exista plagiat este discutabilă întrucât intenția plagiatului este tocmai generarea unui drept de autor nerealist și neadevărat, în care sursele nu mai contează.

- [19] PAUL, A. (1891). *Leszing's Plagiate*. Hamburg.

- [20] Raport comisie experți (2016). Raport cu privire la suspiciunea de plagiat privind teza de doctorat întocmită de dl. Victor Viorel Ponta cu titlul Curtea Penală Internațională. Comisia de Științe Juridice a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU). Disponibil la: A⁹. Ultima accesare: 13 august 2017.

Adnotare: Motivarea acțiunii de preluare se justifică și atunci când se afirmă că „...în ceea ce privește acele paragrafe care au fost preluate, în mod cert, fără citarea sursei, consider că ele au o valoare

---

⁹ www.cnatdcu.ro/wp-content/uploads/2016/04/Raport-suspiciune-plagiat-in-teza-dl-ui-Ponta-Viorel-Victor-docx.pdf

științifică redusă, fiind vorba despre introduceri sau prezentări ale unor aspecte comune, care nu aduc nimic interesant în dezbaterea științifică. De altfel, ținând cont de numărul și calitatea surselor bibliografice utilizate cu certitudine de autorul tezei de doctorat este ușor inexplicabil copiarea fără citarea sursei a unor paragrafe, în condițiile în care câteva note de subsol suplimentare nu ar fi afectat cu nimic conținutul științific și nici elementul de originalitate din lucrare....”, p.17.

[21] Raportul comisiei de etică a Universității București (fd). Disponibil la: A¹⁰. Ultima accesare: 13 august 2017.

[22] ROȘ, V. (2016). Plagiatul, plagiomania și deontologia. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 3:7-25.

Adnotare: Lucrarea are caracterul unui eseu asupra atitudinii față de plagiat, în care se includ referiri la autori, „plagiomani” și morală. Referirile multiple la teme colaterale și greu de asociat, cum ar fi, de exemplu, originalitatea, plagiatul constructorilor de acte normative sau dreptul proprietății intelectuale nu permite autorului să țină un drum de mijloc. Se dovedește dificil de explicat relația dintre plagiat ca fenomen social concret și o categorie de persoane numite de autor „plagiomani”. Această situație trimite tema în derizoriu și indică o anumită atitudine care este prezentă în lumea justiției și în cea academică cu privire la capacitatea mediului de a păstra și consolida valori ale eticii. Se fac referiri la maniera de protecție și acțiune a instanțelor cu limitarea influențelor judecății de valoare.

[23] SOCOR, E (1911). *Plagiatul dlui A.C.Cuza*. București: Editura Revistei Facla.

[24] SPERIUSI-VLAD, A. (2016). Despre plagiat, dreptul de autor și protejarea ideilor sau o teorie coerentă a plagiatului. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 4:88-92.

Adnotare: Se face o comparație și o analiză a plagiatului cu dreptul de autor. Chiar dacă afirmația care vede plagiatul doar ca „... o încălcare a unui drept moral de autor, cel referitor la paternitatea operei autorului,...” este corectă, punctul de vedere constată că drepturile morale asupra operei, inclusiv paternitatea, care “sunt imprescriptibile și perpetue”. Este de subliniat că autorul face apel la Decizia nr. 8 din 11 ianuarie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - secția civilă și de proprietate intelectuală, pe care o subsumează viziunii asupra lucrărilor științifice.

[25] ȘCHIOPU, S.D. (2017). Unele considerații cu privire la dreptul (obligația) de citare. *Revista Română de Dreptul Proprietății Intelectuale*. 01:62-65.

Adnotare: Lucrarea dă credit plagiatorului cu justificarea că mai bine nu se poate. Se mai omite faptul în orice domeniu există cunoștințe remanente care nu sunt preluate ci sunt transmise ca o bază a comunicării.

[26] SCONDĂCESCU B.I., DEVESEL D.I. & DUMA C.N. (1934). *Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată*. București: Cartea Românească.

Adnotare: Citarea legii pune în evidență că: “...Art. 20.—Din contra, nu constituie o atingere a dreptului de proprietate literară : 1.Citațiunile textuale a unor pasaje izolate din o scriere deja publicată, în dările de seamă sau în studiile critice și polemice ce se fac asupra acestei lucrări; ... 4.Reproducerea în cărțile didactice: antologii, crestomații, publicații pentru cultura școlărilor, cărți de citire, compoziții, gramatici, dicționare, etc., de pasaje izolate, poezii și mici bucăți literare sau științifice, în întregime sau rezumate, cu obligația arătării numelui autorului și titlului lucrării din cari s’a făcut reproducerea sau rezumarea....”.

---

¹⁰ www.unibuc.ro/n/organizare/docs/2012/iul/20_12_13_40Procedee_si_tipuri_de_plagiere_in_teza_lui_Victor_Ponta.pdf.

9. Anexe

9.1. Tabelul sintezei de argumentare a calificării de plagiat

Tabelul 1. Fișa sintetică a argumentării calificării de plagiat.

Nr.crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Note:

- a. Situația care se constată în urma analizei, se bifează cu ✓.
- b. Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.
- c. Plagiatul este definit prin textul legii [6].

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

- d. Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care [2]:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

- cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicionată de plagiat [3]:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- viii) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ix) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- x) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- xi) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- xii) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- xiii) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- xiv) In opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

9.2. Decizia de admitere la Indexare

Asociația Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară (GRAUR)
Cluj-Napoca
Indexul Operelor Plagiate în România
www.plagiate.ro

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00059 / 07.07.2013 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	
Suspicious work	
Opera autentică (OA)	
Authentic work	
OS	BOJIȚĂ, M.; ROMAN, L.; SÂNDULESCU, R. și OPREAN, R. <i>Analiza și controlul medicamentelor, vol.2: Metode instrumentale în analiza și controlul medicamentelor</i> . Deva: Intelcredo. 2003.
OA	BEEBE, K.R.; PELL, R.J. and SEASHOLTZ, M.B. <i>Chemometrics: A Practical Guide</i> . John Willy & Sons, 1998.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.677:20 – p.694:21	p.27:01 – p.44:27
p.678: Figura 16.1	p.28: Figure 3.1
p.679: Figura 16.2	p.29: Figure 3.2
p.681: Figura 16.3	p.31: Figure 3.3
p.682: Figura 16.4	p.32: Figure 3.4
p.683: Figura 16.5	p.33: Figure 3.5
p.683: Figura 16.6	p.34: Figure 3.6
p.684: Figura 16.7	p.34: Figure 3.7
p.685: Figura 16.8	p.35: Figure 3.8
p.686: Tabelul 16.1	p.36: Table 3.2
p.687: Figura 16.9	p.37: Figure 3.9
p.687: Figura 16.10	p.38: Figure 3.10
p.688: Figura 16.11	p.39: Figure 3.11
p.688: Tabelul 16.2	p.40: Table 3.3
p.690: Figura 16.12	p.40: Figure 3.12
p.690: Figura 16.13	p.41: Figure 3.13
p.692: Figura 16.14	p.42: Figure 3.14
p.693: Figura 16.15	p.43: Figure 3.15
p.694: Figura 16.16	p.45: Figure 3.16
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Figura 2. Decizia de indexare a faptei de plagiat. Fișa analitică a plagiatului.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹:

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspectate de plagiat:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspectată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspectate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspectată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simplă menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelucrate nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspectate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspectată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Figura 3. Decizia de indexare a faptei de plagiat. Fișa sintetică a plagiatului.

9.3. Fișa analitică (de suspiciune) a plagiatului

Fișa suspiciunii de plagiat		Indexat la
		(a)
Opera suspicionată (OS) Suspicious work		Opera autentică (OA) Authentic work
OS	(b) BIBIRE Luminița, COBREA Codrin Robert. Solution and amplitude scaling of accelerograms for predicting the nonlinear seismic response of structures, In: Modelling and Optimization in the Machines Building Field (MOCM). 11(2). 2005, p.167-170.	
OA	(c) IERVOLINO, I., CORNELL, C.A. Record Selection for Nonlinear Seismic Analysis of Structures. In: Earthquake Spectra. 3(21). August 2005. p.685-713. Disponibil la / Available to: http://wpage.unina.it/iuniervo/papers/iervolino_and_cornell_SPECTRA.pdf .	
Incidența minimă a informației preluate /Minimal incidence of taken over information		
p.167:7 - p.167:14 (d)	p.685:9 – p.685:17 (e)	
p.167:29 – p.167:36	p.688:19 – p.688:28	
p.168:1 – p.168:14	p.688:29 – p.689:4	
p.168:15 – p.168:25	p.689:8 – p.689:21	
p.168:26 – p.168:35	p.689:31 – p.689:38	
p.168:38 – p.168:41	p.690:1 – p.690:5	
p.168:42 – p.168:45	p.690:6; p.691:1-4	
p.169:Figure 1 (f)	p.690: Figure 1 (g)	
p.169: Figure 2	p.690: Figure 2	
p.169: Table 1 (h)	p.691: Table 1 (i)	
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Figura 4. Macheta fișei analitice (de suspiciune) a plagiatului.

Asociația
Grupul pentru
Reformă și
Alternativă
Universitară
(GRAUR)

Sediu : 400027 Cluj-Napoca / G.Barițiu nr.26
Adresă : 400424 Cluj-Napoca / Dostoievski nr.26
E-mail: office@graur.org
Pagini web: www.graur.org; www.plagiate.ro.